

לכב' הקנצלרית של הרפובליקה הפרדראלית גרמניה
גב' מרקל
משרד הקנצלרית
רח' ווילי-בראנדט 1
10577 ברלין

[יום] יולי 2020

גברתי הקנצלרית, גברת מרקל הנכבדה,

במכתב זה פונים אלייך אזרחים ואזרחיות מודאגים, גרמנים וישראלים. אנו מודאגים בשל האיום בסיפוח שטחים פלסטינים על-ידי ישראל, ומהאשמת מבקרים של מדיניות ממשלת ישראל באנטישמיות. האשמה גורפת זו איננה מבוססת עובדתית ואף אין לה עיגון בחוק הקיים ומטרתה לדכא ביקורת לגיטימית על מדיניות ממשלת ישראל. אנו מודאגים בראש וראשונה מהתמיכה הפוליטית והכספית שמגמות כאלה מקבלות מידי הממונה על המאבק באנטישמיות.

דוגמה מאלפת וקיצונית לפעילויות אלה היא התמיכה בפרסום "Der neu-deutsche Antisemit" (האנטישמי הגרמני החדש) של אריה שרוז שליקר, הממונה על יחסי חוץ במשרד לענייני מודיעין של ישראל, ובמסע-ההרצאות שלו בערים גרמניות לאחר פרסום הספר. בספרו שהופיע ב-2018 בבית-ההוצאה הנטריך והנטריך (Hentrich & Hentrich) מכפיש שליקר את ההסטוריון והעתונאי ריינר ברנשטיין כאנטישמי.

ריינר ברנשטיין פועל מזה עשרות שנים ללא לאות למען פתרון צודק ולא-אלים של הסכסוך הישראלי-פלסטיני, בין השאר במסגרת 'יוזמת ז'נבה' (2003). השמצתו של הסטוריון זהיר ושקול כברנשטיין מעידה על התגברותה והצלחתה של האסטרטגיה הישראלית המכוונת להוקיע כאנטי-ישראלית וכאנטישמית כל ביקורת על מדיניות הכיבוש וההתנחלות של ישראל, מדיניות המנוגדת לחוק הבינלאומי.

מחויבותו ופעילותו של ריינר ברנשטיין (שאגב, בניגוד לטענתו של שליקר, איננו יהודי) נטועות באחריותו ההסטורית כבן העם הגרמני. עמדתו המוסרית משתלבת במסורת הנסיונות להגיע לפתרון צודק של הסכסוך היהודי-ערבי והישראלי-פלסטיני, כפי שהותווה כבר בשנות העשרים של המאה העשרים על-ידי חברי 'ברית-שלום'. על חברי ברית-שלום נמנו בין השאר מרטין בובר וגרשום שלום. עד להרצחו של יצחק רבין היתה השאיפה לשלום עניין מרכזי של החברה והמדיניות הישראלית. רבין נרצח על-ידי מתנקש יחיד, אך עמדתו הפוליטית זוכה מאז להשפעה גדלה והולכת, ודומה שהיא קובעת כיום קווים מרכזיים במדיניות ממשלת ישראל.

אנו שואלים את עצמנו באיזה כוחות ישראליים תומכת ממשלת גרמניה כיום. התמיכה בפרסומים מפוקפקים, פופוליסטיים ותוקפניים, שאינם מבוססים על עובדות, מסייעת בפועל להשמצתם והשתקתם של הדוגלים בשלום ובדיאלוג. שלום יכול להבנות רק על בסיס כבוד הדדי.

השימוש לרעה בהאשמה באנטישמיות יוצר גם בגרמניה אווירה של תיוג, השמצה והפחדה. אין זה מפתיע שבאווירה כזו דחה בית-המשפט בברלין את תביעתו של ברנשטיין נגד שליקר בגין לשון-הרע. בתמיכתם של פופוליסטים ימניים ישראליים מסיט הממונה על המאבק באנטישמיות של ממשלת גרמניה את תשומת הלב ממנטליות אנטישמית ומהתקפות אנטישמיות שאכן קיימות בגרמניה ומסכנות את החיים היהודיים בה אל מבקרים של מדיניות ממשלת ישראל, אותם הם מתייגים כאנטישמיים.

בתפקידה כנשיאה מועצת האיחוד האירופי ובתפקידה כיושבת־ראש מועצת הבטחון של האו"ם נושאת גרמניה באחריות מיוחדת. קן מנחה של מדיניות הרפובליקה הגרמנית הוא גם ובראש ובראשונה מחויבות לזכויות האדם האוניברסליות ולחוק הבינלאומי. בטחונה של ישראל לאורך ימים יובטח רק אם יעלה בקנה אחד עם עקרונות אלה.

אנו מצפים שממשלת הרפובליקה הפדרלית של גרמניה תפעל ברוח כוחות השלום, שהיו והנם בשר מבשרה של הקהילה היהודית. אנו מצפים למאבק בלתי־מתפשר בגילויים של אנטישמיות אמתית. אנו מצפים להגנה עקבית על חופש הביטוי וההתאגדות כדי לאפשר דיון ומחלוקת על פתרון הסכסוך הישראלי־פלסטיני. וכמו כן אנו מצפים ליוזמה תקיפה של ממשלת גרמניה ושל האיחוד האירופי במטרה לסכל סיפוח שטחים פלסטינים בידי ישראל וכדי לאפשר לצדדים הישראלי והפלסטיני לחזור לשולחן המשא ומתן.

בברכה,

